

135
CHO
ΠΑΡΩΔΙΚΗ
1

ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΗΜΑΤΩΝ,

ΥΠΟ

Μ. ΧΟΨΡΜΟΥΖΗ.

Ἀδελφὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1882.

Τύπος ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

1509

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

35

ΠΑΡΩΔΙΚΗ I

ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ,

ΥΠΟ

Μ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ.

Ἀδεία τοῦ ἐπὶ τῆς Δημόσιας Ἐκπαίδευσως

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ. ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1882.

Τύποις ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΡΩΔΙΚΗ

ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ.

ΙΔΟΥ πόθεν ἔλαβα τὴν ἀφορμὴν ν' ἀναγνώσω καὶ ἐξ-
τὰ δημοσιευόμενα περισπούδαστα μυθιστορήματα, καὶ ἐξ
ιδίας ἀντιλήψεως νὰ γράψω παρῳδικῶς τὴν παρούσαν
μικρογραφίαν αὐτῶν. Βλέπων πολλάκις χαριτοβρύτους, ὑ-
πάνδρους καὶ παρθένους, καθήμενας νωχελῶς (κατὰ
τοὺς Ῥωμαντοσογράφους), ἐπὶ τῶν, ὡς αὐτάς, ἀβρῶν πολυ-
θρόνων των, (ἢ παρομοίως Ῥωμαντοσογραφικῇ ἀδείᾳ), καὶ
ἐχούσας ἐν χερσίν, ἄλλας μὲν ἐφημερίδας, καὶ προσηλωμέ-
νας εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐπιφυλλίδων, ἄλλας δὲ βιβλιά-
ρια χρυσοδεμένα καὶ ρεμβάζουσας, ἐγαργαλίσθη καὶ ἐμοῦ ἡ
περιέργεια νὰ μάθω τί εἰν' αὐτὰ τὰ μετὰ τοσαύτης ἀφοσιώ-
σεως ἀναγινωσκόμενα ὑπὸ τῶν χαριτοβρύτων. Ἡ δὲ περιέρ-
γειά μου αὐτῇ ἐδιπλασιάσθη ὅταν εἶδα καὶ μίαν ἐξ αὐτῶν,
ἐν ᾧ ἀνεγίνωσκε, νὰ κατρακυλίσωσιν ἐκ τῶν ἐλικοβλεφάρων
ὀφθαλμῶν της δύο, ὡς ἀδάμαντες, διαυγῇ δάκρυα ἐπὶ τῶν
ροδοχρῶν παρεών της. Ἐλαβα λοιπὸν τὴν τὸλμην νὰ τὴν
ἐρωτήσω, ἀφοῦ πρῶτον, ἐννοεῖται, τὴν εἶπα, παρτὸν,
ματμουζέλ, τίνος ἐπικήδειον ἀναγινώσκει, καὶ συνεκι-
νήθη μέχρι δακρύων; Ἀλλ' ἡ ἀπάντησίς της ὄχι μόνον δὲν
ἀνταπεκρίνετο εἰς τὴν ἀθῶαν αὐτὴν ἐρώτησίν μου, ἀλλ' ἦτο
καὶ ἥμισυτα ἀβρόφρων, διότι με εἶπεν, ὅτι οἱ ἐπικήδαιοι εἴ-
ναι διὰ τοὺς γέρους. — Καὶ οἱ ἐπιτάφιοι, ματμουζέλ;
— Δι' ἐκείνους ποῦ εἶναι οἱ ἐπικήδαιοι. — Ἀ ματμουζέλ!
Εὐχαρίστως θὰ πέθαινα τώρα, ἂν ἤμην βέβαιος ὅτι θὰ εἶχα
τὸ εὐτύχημα νὰ ἐκφωνούσατε ἡ εὐγενεία σας τὸν ἐπιτάφιόν

μου. — Τὸ εὐτύχημα αὐτὸ, μ ο υ σ ι ο ὦ, θὰ τὸ ἀξιώθῃς ἀπὸ τοὺς φοροῦντας τὰ ράσα. — Καὶ τῆς εὐγενείας σας, μα τ μ ο υ ζ έ λ, ἡ ἀμαζόνα ὁμοιάζει μὲ ράσον. Μίαν ἡμέραν μά- λιστα ἔπαθα καὶ ἐν ἀστείον μὲ τὴν ἀμαζόνα σας αὐτήν. Σὰς εἶδα μακρόθεν ἔφιππον μὲ τὴν ἀμαζόνα σας καὶ τὸ μαῦρον καπέλον σας, καὶ ἐνόμισα ὅτι εἴσθε ὁ καθηρημένος Πενταπό- λεως Νεῖλος ὁ Σπανός, ἀλλ' ἄφ' οὗ σὰς ἐπλησίασα, διέκρι- να τὸ ὠραῖον πρόσωπόν σας, καὶ ἐγέλασα μὲ τὴν ὀπταπάτην μου αὐτήν! — Ἀνέγνωσες, μ ο υ σ ι ο ὦ, τὰ τρ έ ζ ἄ γ κ ρ ε ἄ π λ υ ρ ι κ ἄ τοῦ Χριστοπούλου; — Τὰ ἀνέγνωσα, μα τ μ ο υ ζ έ λ. — Θὰ θυμᾶσαι λοιπὸν καὶ τοὺς στίχους ποῦ ἔ- γραψεν, ὅτι τοῦ τοὺς εἶπε μία κυρία. — Ὅταν, μα τ μ ο υ ζ έ λ, ὁμιλῇ τις μὲ χαριτόβρυτον, καλῇ ὥρᾳ, καὶ μάλιστα γέρος, ὅχι μόνον λησμονεῖ τί ἔχει ἀναγνώσει, ἀλλὰ ξεχνᾷ καὶ τὸ γῆρας τοῦ ἀκόμη. — Ἐγὼ λοιπὸν νὰ σέ τοὺς ἐνθυμί- σω καὶ ἄκουσέ τούς.

Δὲν σέ πιάνουν τὰ λουλουδιὰ, τὴν τᾶφος πλησιάζει,
δὲν σέ πρέπουν τὰ τραγουδιὰ, τὴν θάνατος φωνάζει,
πάει ἐκεῖνος ὁ καιρὸς. τὴν τᾶφος λυπηρὸς.

Τ' ἄκουσες λοιπὸν αὐτὰ, μ ο υ σ ι ο ὦ; — Τ' ἄκουσα, μα τ μ ο υ ζ έ λ· καὶ αὐτὰ τῶρα μ' ἐνθύμισαν καὶ τὴν ἀπάν- τησιν ποῦ εἶπεν εἰς τὴν κυρίαν καὶ ἀκουστέ την καὶ ἡ εὐγε- νεία σας.

Καὶ ὁ Δίας ὁ μέγας Ν' ἀποδείξ' εἰς κάθε μέρος,
γὰ τῆς Ἀήδας τοῦ τὸ κάλλος ἄσπερες τρίχες θέλ' ὁ Ἔρως,
κύκνος γίνεῖ μιὰ φορὰ, σάν τοῦ κύκνου τὰ πτερὰ.

Ἐχαχλάνησεν εἰρωνικῶς ἡ μα τ μ ο υ ζ έ λ, καὶ μὲ εἶπεν, ὅχι ὁ ἔρως, μ ο υ σ ι ο ὦ, ἀλλ' ὁ χάρος. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ὅ- ταν ἄκουσα αὐτὸ, ἐδυσταρεστήθηκα, καὶ λησμονήσας ὅτι ὁ- μιλῶ μὲ μα τ μ ο υ ζ έ λ α ν, τὴν εἶπα καὶ ἐγὼ, ὅτι ὁ χάρος εἶναι ἀδιάκριτος, καὶ τὸ ἴδιον θεωρεῖ καὶ τ' ἄσπερα τὰ μαλ- λιὰ, καὶ τὰ μαῦρα. καὶ τὰ ξανθὰ, καὶ τὰ καστονά· ἀλλ' ἄς παύσῃ πλέον, παρακαλῶ, ὁ περὶ χάρου λόγος, καὶ 'πέτε με

τί εἶν' αὐτό ποῦ διαβάζετε, καὶ τὸ ὅποῖον σᾶς συνεκίνησε μέχρι δακρύων, καὶ ἂν ἦτον ἐδῶ κανεὶς νέος κ' ἔβλεπε τὰ δάκρυά σας, θὰ ἐσπαράσσετο ἡ καρδία του, καὶ θὰ παλάθωνεν ὁ καυμένος ἀπὸ τὴν λάμπην του. Τὴν ἄρεσε τὴν ματμουζέλ ὁ χαριεντισμός μου αὐτός, καὶ μειδιάσασα ἐπιχαρίτως μέ εἶπεν· αὐτό, μοῦ σι οὐ, ποῦ διαβάζω εἶναι Ρωμάντσο. — Ρωμάντσο; καὶ τί συγκινητικὰ ἐμπεριέχει ποῦ προκαλοῦν τὰ δάκρυά σας; — Ὡ μο νο έ ρ! σέ τ έ μ πο σί π λ νά σέ τὸ παραστήσω, οὔτε καὶ ὁ ἴδιος ἂν τὸ ἀναγνώσῃς, θὰ τὸ ἐννοήσῃς. — Εἶναι λοιπὸν κορακιστικὰ — Κορακιστικὰ δὲν εἶναι, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ ἐννοήσῃ κανεὶς, καὶ νὰ αἰσθανθῇ ὅλην τὴν τερπνότητά του καὶ τὰς συγκινητικὰς ἐρωτικὰς διηγήσεις του, πρέπει νὰ μὴν ἔχῃ ἄσπρα μαλλιά. — Ἄ ματμουζέλ μ πο κοῦ με ρσί! Ἐλύσατε μίαν ἀπορίαν μου. — Τί ἀπορίαν; — Πρὸ πολλοῦ βλέπω μερικoὺς συνομήλικές μου νὰ βρῶν κατὰμαυρα σὰν τὴν πίσσα τὰ μουστάκια των καὶ τὰ μαλλιά των, καὶ ἀποροῦσά, διότι καὶ ὅλον τὸν χρόνον ἀπαρηγές δὲν εἶναι· τώρα λοιπὸν μέ αὐτὸ ποῦ εἶπετε, ἐννοῶσα ὅτι διαβάζουν καὶ ἡ εὐγενεία των Ρωμάντσα. — Οἱ συνομήλικές σου, μοῦ σι οὐ, πρέπει νὰ διαβάζουν τὴν Ἀμαρτωλῶν Σωτηρίαν, καὶ τὰ Ρωμάντσα εἶναι διὰ 'μᾶς. — Ἐδιαβάζετε λοιπὸν, ματμουζέλ, καὶ τὴν Ἀμαρτωλῶν Σωτηρίαν; ! Εὐγέ σας! εὐγέ σας! — Δὲν ἐτρελλάθηκα ἀκόμη νὰ διαβάζω σὰν γέρος τέτοια σκουριασμένα πράγματα. — Ἐγώ, ματμουζέλ, εἶδα καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν σας πολλοὺς τρελλοὺς. — Ἰσως τὴν διαβάζω καὶ ἐγώ, ὅταν φθῶ εἰς τὰ χρόνια σας. — Σᾶς τὸ εὐχομαι, ματμουζέλ, καὶ νὰ μέ περάσετε καὶ τριάντα ἀκόμη, ἀλλὰ νὰ μὴ εἰπῇ τότε κανεὶς καὶ εἰς τὴν εὐγενείαν σας περὶ ἐπικηδείου καὶ ἐπιταφίου. Νέφος δυσαρρεσκείας ἐφάνη ἐπὶ τοῦ ὥραιου μετώπου της, καὶ ἐπανελάβε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ρωμάντσου της, σημεῖον τοῦ νὰ τὴν ξεφορτωθῶ πλέον. Ὅθεν καὶ κλίνας τὸ ἥμισυ τοῦ σώ-

ματός μου, ὡς τεκτονικὸν γωνιόμετρον, σύρας καὶ τὸν δεξιὸν μου πόδα, ἀλλὰ φρανσέ, ὡς μίαν πῆχυν πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀνεχώρησα, εὐχαριστημένος ἐν μέρει ὅτι ἔμαθα, ὅτι ἡ τερψικάρδιος ἀνὰ γνῶσις τῶν χαριτοβρύτων μας εἶναι τὰ Ρωμᾶν-τσα. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ « ὅτα τυγχάνει ἀνθρώποισι ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν », ἠθέλησα ν' ἀναγνώσω κ' ἐγὼ αὐτὰ τὰ περισπούδαστα Ρωμᾶν-τσα, ἵνα ἴδω τὰς τερψικαρδίους χάριτας αὐτῶν. Ἄλλ' ἐξ ἐνδοιασμοῦ μὴ τυχὸν προ-ξενήσωσι καὶ εἰς ἐμὲ ρεμβασμούς, προκαλέσουν καὶ τὰ δάκρυά μου, ἐδειλίασα κατὰ πρῶτον, ἀλλ' ἡ τύραννος περιέρ-γεια, ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἐτέρου αἱ πρὸ τῆς τυπώσεως καὶ μετὰ τὴν τύπωσιν ἐπανεληγμέναι συστάσεις παντὸς μυθι-στορήματος, ὡς ἀξίαναν γνώστου διὰ τὴν πλοκὴν του, τὴν τερπνότητά του, τὰς περιπετείας του καὶ τὸ ἐπαγωγόν του, κατίσχυσαν ἐπὶ τέλους τῆς δειλίας μου, ἦν ὅμως καὶ ἀπέ-δειξε φροῦδην ἡ ἀνὰ γνῶσις αὐτῶν· διότι οὐ μόνον δὲν υπέ-στην ὁ τετύπωστος, ἀλλὰ καὶ εἶδα ὅτι αἱ ὑπὲρ τῶν πλεί-στων συστάσεις εἶναι παρωδία τῶν ὑπὲρ τῶν παραρτημάτων τῶν ἐφημερίδων συστάσεων τῶν παραρτηματοπωλητῶν. (Ἐκτακτον μεσημβρινὸν παράρτημα Σπουδαία τηλεγραφῆ-ματα Τρομερὰ ναύγια, ρήξεις αἰματηραὶ σοβαρώταται. Μεγάλη πλημμύρα καὶ διακοπὴ συγκοινωνίας. Παύσεις καὶ διορισμοὶ ἐπίσημοι ὡς ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῆς πολιτικῆς). Καὶ ὅλα αὐτὰ εἶναι, ὅτι ὁ Λόρδος Ροσπίρ, ἐνῶ ἡγόρευε πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του, ἐπαρμίσθη δις ἀλλεπαλλήλως, ὅ-περ καὶ ἐπροκάλεσε πολλὰ εὖγε, καὶ παταγώδη χειροκρο-τήματα! Ὅτι μία μαοῦνα φορτωμένη ἄχυρα ἐβυθίσθη αὖ-τανδροις, ἀλλὰ καὶ οἱ δύο μαουνκτζίδες τῆς ἐσώθησαν, διό-τι καθ' ἣν ὥραν ὁ ἄνεμος καὶ τὸ ρεῦμα ἀπέσυραν ἐκ τῆς ἀ-ποβάθρας τὴν μαοῦναν, αὐτοὶ ἦτον εἰς τὸν καφενέ. Ὅτι οἱ χαμάλιδες τῶν δύο χανίων ἐρίσαντες συνεπλάκησαν καὶ ἀλ-ληλοκτυπούμενοι μὲ τὰ σαμάκια των κατεπληγώθησαν ἐνὸς ἢ μύτης, ἄλλου τὸ αὐτὶ, καὶ τρίτου ἔσπασαν τρία δόντια, ὡ-

στε ἐδέησε νὰ γίνῃ χρῆσις κατ' αὐτῶν ἀντλίας, μὲ ἄλλα παρὰ τὸ ὕδωρ ὕγρα, ὡς ἐγένετο τὸ τοιοῦτον καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Βιέννην· καὶ οὕτω ἐπρολήφθησαν αἱ ἀκαταλόγιστοι συνένειαι. Ὅτι ὡς ἐκ τῆς πολλῆς βροχῆς ἐξωγκώθησαν οἱ πολυετείς βόρβοροι τῶν ὁδῶν, καὶ ἐγιναν ἀδιάβατοι. Ὅτι ἐπαύθη ὁ κενδηλανάπτης τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, καὶ ἐπροβιβάσθη εἰς τὴν θέσιν του ὁ κράκτης Γιακουμῆς).

Καὶ εἶναι μὲν, κατὰ τὸν Ἰσοκράτην, δυσάρεστον τὸ γῆρας καὶ μεμφίμοιρον, ἀλλ' εἰς ἐμὲ, πιθανὸν καὶ εἰς ἄλλους συνομήλικός μου, εἶναι ἐξαίρεσις· διότι, ἂν καὶ γείτων τῶν 80. οὔτε δυσάρεστον μοὶ εἶναι, οὔτε μεμφίμοιρον, διατηρεῖται μάλιστα καὶ ἡ καλαισθησία μου ζωηρά. Ἀνέγνωσα λοιπὸν, ὡς εἶπα, καὶ ἐγὼ αὐτὰ τὰ διὰ τὴν . . . καὶ τὴν . . . καὶ τὴν . . . ἀξιανέγνωστα μυθιστορήματα, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πλείστοις αὐτῶν οὐδὲν, ἢ σχεδὸν οὐδὲν ἐκ τῶν ἀναφερομένων αὐτῶν εἶδα· καὶ ὡς φαίνεται, εἶχα δίκαιον ἡ μά τι μου ζεῖλ, εἰπούσα με ὅτι τὰ Ρωμῶν ἄντιστα εἶναι διὰ τὰς χαριτοβρύτους, καὶ διὰ τοὺς γέροντας ἢ Ἀμαρτωλῶν Σωτηρία. (Καὶ ὁ Κουδουνᾶς διὰ τοὺς βέροντας τὴν πολιάν των). Ἐκτὸς πλέον ἂν καὶ κατ' εὐφημισμὸν λέγεται τερπνότης ἢ ἀφόρητος ἀπεραντομικρολογία, καὶ ἐπαγωγὸν ἡμέχρις ἀηδίας λεπτομερὲς περιγραφὴ καὶ τῶν πλέον ἀνουςίων καὶ μηδαμινῶν, καὶ πλοκὴ περιπετειῶν οἱ βεβιασμένοι συνδυασμοὶ δῆθεν τυχαίων, (ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεῶν), ὡς κατ' εὐφημισμὸν λέγεται Εὐξείνος καὶ ὁ Ἀξείνος πόντος, καὶ Εὐμενίδες αἱ Ἐρινύες !

Ἄκουσα παρὰ φίλου μου λογιῶ, ὅτι εἶναι καὶ μυθιστορήματα σπουδαῖα, ἐν οἷς βλέπει τις ὑψηλὰς φιλοσοφικὰς καὶ ψυχολογικὰς ἰδέας . . . Τὸ πιστεύω, τὸν εἶπα, ἀλλ' οἱ δυνάμενοι νὰ ἐννοήσωσιν αὐτὰς μυθιστορήματα δὲν ἀναγινώσκουν. Καὶ τοῦ δεινός, ἐπρόσθεσε, καὶ δεινός τὰ μυθιστορήματα ἔκαμαν κρότον εἰς τὴν Εὐρώπην. Καὶ αὐτὸ τὸ πιστεύω, εἶπα, ἀλλὰ τὰ πλείστα τῶν παρ' ἡμῖν δημοσιευομένων ἀντί

κρότου προκαλοῦν τῶν χαριτοδρύτων μας τοὺς ρεμβασμούς καὶ τὰ δάκρυα ἐρωτικῶν συγκινήσεων, κατὰ συνέπειαν καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν γονέων καὶ τῶν συζύγων.

Μία δὲ τῶν συστάσεων, ἡ σπουδαιότερα, καὶ περὶ τῆς παρ' ἡμῖν δημοσιεύσεως τῶν μυθιστορημάτων εἶναι, ὅτι αὐτὰ δημοσιεύονται καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην. (ὦ τὴν εὐλογημένην αὐτὴν Εὐρώπην, τὴν κατέχουσαν τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας! Καὶ ὅμως παρὰ τῷ κέρατι αὐτῷ ὑπάρχει καὶ τῆς Πανδώρας ἡ πυξίς ἐν χερσὶ τοῦ Ἐπιμηθέως). Ἄρα ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν σοφὴν Γερμανίαν προτιμοῦν καὶ αὐτοῦ τοῦ νέκταρος τὸν ζῦθον, πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ τοὺς μιμηθῶμεν (καὶ τοὺς ἐμιμήθημεν), καὶ νὰ μεθύωμεν διὰ τοῦ ζύθου! Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ μὲν πῶς (πυγμαχία) εἶναι περισπούδαστον, πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ σπένωμεν γρονθοκοπούμενοι τὰς μύτας, καὶ τ' αὐτίχ' ἡμᾶς, καὶ τὰ δόντια μας, νὰ ἐξορύττωμεν καὶ τὰ ἴκτια μας! Κατὰ συνέπειαν, ἂν αὐριοι οἱ ἐν Εὐρώπῃ προσθέσωσιν εἰς τὴν γυμναστικὴν τῶν παρθενῶν τῶν καὶ εἰς τὴν κατ' οἶκον γυμναστικὴν τῶν παρθένων τῶν καὶ τὴν κυδίστησιν, πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν γυμναστικὴν τῶν κορασίων μας καὶ τοὺς τὰ κλάδεις! Καὶ διατὶ τάχα ὅχι, ἀφοῦ πρὸ πολλοῦ γεγόναμεν τῆς Εὐρώπης τὸ φάράσι! Νὰ ξυπνήσῃ ἡ κουρεμένη καὶ νὰ ᾄδῃ τὸ ἀπλόωμά της!

Στοιχηματίζω μὲ ὃν τινα, καὶ ὅ,τι θέλει, ὅτι, ἂν αὐριοι ἀπεφάσιζαν οἱ ἐν Παρισίοις, ὅτι οἱ καθ' ὁδὸν συναντῶμενοι γνώριμοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἀντὶ τοῦ συνήθους χαιρετισμοῦ καὶ τῆς χειραψίας, νὰ ἐναγκαλιζῶνται, καὶ νὰ κημωσι δώδεκα περιστροφὰς τοῦ βάλσ, αὐτὸ ἤθελεν ὑποχρεώσῃ τοὺς ἀρμοδίους νὰ διορθώσωσιν ἀμέσως τοὺς δρόμους τῆς πόλεως μας, χάριν τῶν ἀβροπόδων χαριτοδρύτων μας! Ἀλλ' ἐπανεέλθωμεν εἰς τὰ περισπούδαστα Ρωμάντσα, τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις ἀποκατέστη πρὸ πολλοῦ μόδιον, οἱ δὲ περισπούδασται δημοσιογράφοι ματαιιώνουν διὰ τῆς δε-

μοσιεύσεως αὐτῶν πολύτιμον χῶρον τῶν ἡμερησίων των. Τὰ δὲ πλεῖστα αὐτῶν σὺν τῇ ἀφορήτῳ, τὸ ἐπαναλέγω, ἀπεραντομικρολογίᾳ, καὶ τῇ μέχρι ναυτικῆς λεπτομερεῖ περιγραφῇ καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀναξίων καὶ ἀπλῆς κἄν μνείας, ἔχουν καὶ τὰς ἐρωτικὰς . . . πρὸς τέρψιν, ἐννοεῖται, τῶν χαριτοβρύτων ! Καὶ ὅμως οὔτε ἀπίθανον εἶναι, οὔτε καὶ παρὰδοξον, ἂν ἡ τοιαύτη τέρψις γαργαλίῃ καὶ τὴν φιλοτιμίαν χαριτοβρύτου, νὰ παρέξῃ καὶ αὐτὴ τοιαύτην ἀφορμὴν τέρψεως εἰς τὰς συναδέλφους τῆς. Πιθανὸν μάλιστα νὰ μὲ γίνῃ καὶ παρατήρησις ὅτι ὄχι μέλλοντος νὰ γαργαλίῃ, ἀλλὰ παρωχημένου καὶ ἐνεστῶτος, ἐγαργγάλισε, καὶ ὄχι ἐνικῶς χαριτοβρύτου, ἀλλὰ πληθυντικῶς, εἶναι καὶ τὸ ὀρθότερον !

Ἐν τῇ παρῳδικῇ αὐτῇ μικρογραφίᾳ παρέλειψε τὴν λαβυρινθώδη πλοκὴν καὶ τὰς βεβιασμένας περιπετείας τῶν μυθιστορημάτων, διότι ἡ μικρογραφία αὐτῶν ὅσῳ συνοπτικὴ καὶ ἂν ἐγένετο, θ' ἀπαιτοῦσα καὶ μικρογραφίαν τῆς μικρογραφίας !

Μὴ δὲ νομίσῃ τις ὅτι ἐπίτηδες ἐδιέλεξα τὰ ἐν τοῖς δημοσιευθεῖσι μυθιστορήμασι τρωτὰ, ἵνα τὰ παρῳδήσω. Ὅχι ! διότι καὶ ἀνάγκη τοῦ κόπου τῆς διαλογῆς αὐτῆς δὲν ὑπάρχει, ὥς ἔχοντος πολλὴν τὴν ὁμοιότητα μὲ τὸ ἀνέκδοτον αὐτό. Βασιλεὺς τις ἀκούσας ὅτι ἐν μιᾷ τῶν νήσων εὕρισκονται νοστιμώτατοι εὐτράπελοι, ἔπεμψεν αὐλικὸν του νὰ τοῦ φέρῃ δύο ἐκλεκτοὺς. Παρουσιασθεὶς λοιπὸν ὁ ἀπεσταλμένος εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τῆς νήσου, ἀνέφερε τὰ τῆς ἐντολῆς του, καὶ εἶπε νὰ τῷ δώσωσι δύο ἐκλεκτοὺς. Ἀμέστενε μόνος σας, τὸν εἶπαν, καὶ πάρτετέ τους. Ἄλλ' ἐγώ, τοὺς εἶπε, δὲν γνωρίζω καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ἐκλεκτοί—ὁποῖον καὶ ἂν πιχάητε, τὸν εἶπον, ἐκλεκτός εἶναι, μὲν ἀμέστενε καὶ μὴ χασομερᾶτε. Καὶ λοιπόν.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΚΩΝΩΠΟΣ.

Εἰς ἀπόστασιν 670 μέτρων ἀρκτικῶς τῆς πρωτευούσης. 0 0, καὶ ἐπὶ χθαμαλοῦ γηλοφου ἦτο τὸ ὠραῖον μέγαρον τοῦ Κώνωπος, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνεγείρει τὸ 1745 ὁ πλούσιος Βαρώνος Γουστάβος Λουδοβίκος Κάρλος Ἑρνέστος Γουλιέλμος Κολοκυνθινόν. Ὀνομάσθη δὲ τοῦ Κώνωπος, διότι, ὅταν ἔσκαπταν τὰ θεμέλιά του, εὔρεθη εἰς βῆθος τριῶν μέτρων κώνωψ ἀπολιθωμένος. Ἡ εἰσοδός του ἦτον ἐπὶ τῆς ὠραίας ὁδοῦ τῆς Καμήλου· ἡ δὲ προαύλειος θύρα του μεγαλοπρεπῆς, ἐκ δικτυωτοῦ σιδήρου, ἔχουσα πλάτους δύο ἡμισυ μέτρων καὶ ὕψος τεσσάρων· καὶ ἄνωθεν τόξον σιδηροῦν καὶ ἐπὶ τοῦ κέντρου αὐτοῦ χρυσωμένος ὁ εὔρεθεις ἀπολιθωμένος κώνωψ· τὸ προαύλιον ἦτο τετράγωνον, 2500 τετρ. μέτρων, καὶ σχηματισμένον λαβυρινθοειδῶς εἰς τερπνότατον ἀνθῶνα, οὗτινος τὸ ζωρὸν καὶ ἀειθαλὲς ἐπροκλύσκει τὴν παρωδίαν.

Πρόσθιν ἐπὶ ῥόδῳ γηράσκει· κοῖνος δ' ἐπὶ κοίτῳ
αὐτὰρ ἐπὶ ναρκίσσῳ νάρκισσος, ἵον δ' ἐπὶ ἴῳ.

Ἐν τῷ μέσῳ ὑπῆρχε στήλη ἐκ πορφυροῦ μαρμάρου, ἐνός μ. ὕψος, ὑποβαστάζουσα λεκάνην ἐκ τοῦ ἰδίου μαρμάρου, καὶ 2 1/2 μ. διαμέτρου· καὶ ἐν μέσῳ αὐτῆς πίδαξ ὕψωνων τὰ ὕδωρ μέχρι τριῶν μέτρων, μὲ ποικίλας διακλαδώσεις.

Ἡ ἐξωτερικὴ κλίμαξ τοῦ μεγάρου ἦτον ἐκ λευκοτάτων μαρμάρων τῆς Καρράρας τριῶν μ. πλάτους, μὲ 15 βαθμίδας, 22 ὑπεκκτ. ὕψους, καὶ 30 πλάτους, εἰς δὲ τὰς δύο κάτω γωνίας ἀνὰ εἰς ὀκλάζων λέων ἐκ πορφυροῦ μαρμάρου. Ἡ πρόσοψις τοῦ μεγάρου ἦτο ρυθμοῦ γοθικοῦ, καὶ ἄνωθεν τῆς θύρας ἐξώστης ἐκ πρασίνου μαρμάρου, 3 μ. πλάτους, καὶ 6 μήκους· ἡ δὲ ἐσωτερικὴ διαίρεσις μεγαλοπρεπῆς καὶ πλουσίως στολισμένη. Ὅπισθεν ἦτο τὸ ἵπποστάσιον μετὰ τοῦ ἀμαξοστασίου, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὠραία βρύσις ἀένναος, παρὰ δὲ ταῖς δύο πλευραῖς τοῦ μεγάρου ἀνὰ εἰς τερπνότατος κήπος μὲ δῖκτορα ἀειθαλῆ δένδρα. Ἐν συνόλῳ δὲ, τὸ μέγαρον

αὐτὸ μετὰ τῶν κήπων τοῦ ἐφαίνετο ὡς μικρὸν ὄραϊον ἀνάκτορον. Ἀποθνήσκοντος τοῦ Βασιλέως Κολοκυνθίου, ἐσπατάλησαν οἱ υἱοὶ τοῦ τῶν πλοῦτη τοῦ, ἐπούλησαν καὶ τὸ μέγαρον εἰς τὸν Κόντε Λέρα.

Ο ΜΠΕΡΤΟΛΔ ΡΑΠΣΑΓ.

Ὁ πατὴρ τοῦ Μπερτόλδ, Σαλβατόρος Γασπάρ, ἦτο ῥάπτης. ἡ δὲ μήτηρ τοῦ Μαργαρίτα, μαῖα καὶ προξενήτρα. Κερδίσας δὲ ἐκ τοῦ λαχείου τοῦ Πεκίνου (N. 14,548) 30 χιλ φράγκα, παρήτησε τὴν τέχνην τοῦ καὶ ἔγινε τοκιστής, δανείζων μὲ 33 τοῖς 0]0 τόκον προπληρωτέον, καὶ μὲ τρεῖς ἀξιοχρέους ἐγγυητάς. Ἐπίσης καὶ ἡ ματὰμ Γασπάρ παρήτησε τὴν μαιευτικὴν καὶ τὰς προξενίας τῆς, καὶ ἐτόκιζε καὶ αὐτὴ εἰς κυρίας, ἀλλὰ συγκαταβατικώτερον κατὰ τὸ 1]3, ἀφ' ὅ,τι ἐτόκιζεν ὁ σύζυγός τῆς καὶ μὲ ἐνέχυρα τριπλάσιας ἀξίας. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἴδιόν τῆς ἔτος, συγκεῖμενον ἀπὸ ἑξ μηνῶν. Ἐλθιστῆματι λοιπὸν ολίγων ἐτῶν ἐπὶ πλάπλασιζοσθῆσαν αἱ 30 χιλιάδες τῶν φράγκα. ἀλλ' ὁ κανακάρης τῶν τοῦς ἔπεισε νὰ παίξῃσι χρεωγραφα, βεβαιώσας αὐτοὺς ὅτι ἐντὸς ἑξ μηνῶν τὸ πάλιν θὰ γίνωσι βεθύπλουτοι. Καὶ ὁμῶς, πρὶν παρέλθωσι τρεῖς μῆνες, ἔγιναν βεθύπτωχοι! διότι ὅχι μόνον ἔχασαν ὅ,τι εἶχαν, ἀλλ' ἔμειναν καὶ σημαντικοῦ ποσοῦ χρεώσται· ὑπὸ τὸ κράτος λοιπὸν τῆς ἀπελπισίας ὁ δυστυχὴς Γασπάρ ἐπῆγε μίαν νύκτα καὶ ἐκρεμάσθη εἰς τὴν θύραν τοῦ χρηματιστηρίου, καὶ μετὰ ἓνα μῆνα ἐγένετο ἀπόπληκτος καὶ ἡ σύζυγός του. Ἦτο δὲ τότε ὁ Μπερτόλδ 38 ἐτῶν. Ἀσφάλιστε λοιπὸν τὴν μόλις 2000 φράγκων ἀξίας οἰκίαν τοῦ διὰ 10000, καὶ τὰ ἐπιπλά τῆς διὰ τρεῖς χιλιάδας, καὶ τὴν δῆθεν βιβλιοθήκην τοῦ διὰ 2500. Δυστυχῶς ὁμῶς μόλις εἶχε παρέλθει εἰς μῆν, καὶ ἐνῶ μίαν ἐσπέραν ἦτο εἰς τὴν ὁπερα, ἡ οἰκία τοῦ μὲ τὰ ἐπιπλα καὶ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐγένοντο τοῦ πυρός παρανάλωμα! Τὸ ἀνέλπιστον αὐτὸ δυστύχημα τὸν ἀπῆλπισε, καὶ ἀπεφάσισε νὰ

αὐτοκτονήσῃ. ὤθεν καὶ ἐν ἐσπέρας ἐνῶ ἐκθήτο εἰς τὸ καφε-
νατον μὲ δύο ἀξιολόγους φίλους του, σύννους καὶ σκυθρωπός,
σπάνει ἐν ποτήριον καὶ λαβὼν τεμάχιον αὐτοῦ τὸ ἐπλησία-
σεν εἰς τὸν λάρυγγά του μὲ ἀπόφασιν νὰ τὸν κόψῃ, ἀλλ' ἐ-
κράτησαν τὴν χεῖρά του οἱ ἀξιότιμοι φίλοι του, καὶ τὸν ἐ-
πέπληξαν διὰ τὴν ἀδικαιολόγητον αὐτὴν ἀπελπισίαν του,
ἐνῶ ὡς πρὸς τὸ δυστύχημά του αὐτὸ οὔτε ὁ πρῶτος εἶναι, οὔ-
τε καὶ ὁ τελευταῖος· αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπεν, ὅτι δὲν τὸν μέλει
τόσον διὰ τὴν ζημίαν του αὐτὴν, ὅσον διὰ τὰς κακὰς γλώσ-
σας, καὶ ὅτι αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὴν
ζωὴν του. Καὶ πάντως θὰ τὸ ἔκαμνε, διότι ἄρχισε νὰ δει-
κνύῃ καὶ σημεῖα παραφροσύνης, ἀλλ' εὐτυχῶς αἱ δεκαπεν-
τέμισυ χιλιάδες τὰ ἀσφάλιστρά τὸν ἐπαρηγόρησαν, ἔπαυ-
σαν καὶ τῆς παραφροσύνης του τὰ σημεῖα, καὶ ἐπανελάβε
τῶν χρεωγράφων τὰς ἀγοροπωλησίας. Ἄν δὲ καὶ ἡ φύσις
ἐφάνη πρὸς αὐτὸν δυσμενὴς, διότι καὶ ἀσχημος ἦτο καὶ ἀ-
χαρὴς, ἡ τύχη ὁμῶς τὸν εὐνόησεν, ὡς ἐφάνη εὐνοϊκῇ καὶ πρὸς
ἄλλους ὁμόλους του, καὶ ἐν διαστήματι δύο μηνῶν ἐκέρδισεν
ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας φράγκα. Ἀμέσως λοιπὸν ἀνα-
γραμμάτισε τὸ ἐπώνυμόν του, προσέλαβε καὶ ἐν Ν τ ἔ, καὶ
ὑπεγράφετο Ντέ Μπερτόλδ Ραποχγ. Ἄνθρωπος ἀνοικτομυά-
της ὁ Μπερτόλδ, κατώρθωσε νὰ συστήσῃ καὶ τρέπεζαν διὰ
μετοχῶν, μὲ κεφάλαιον δύο ἑκατομμυρίων φράγκων, ἀνέλαβε
καὶ μόνος του τὴν διεύθυνσιν, ἐκράτησε διὰ λογαριασμόν του
καὶ τὸ 1]3 τῶν μετοχῶν, καὶ εὐτυχῶς τὴν πρώτην ἐξαμη-
νίαν ἔδειξε κέρδος 24 0]0, ὅπερ καὶ ἐτετραπλασίασε τὴν ἀ-
ξίαν τῶν μετοχῶν, καὶ εὐθὺς ἐπώλησε τὰς μετοχὰς του.
Δυστυχῶς ὁμῶς ἡ δευτέρα ἐξαμηνία ὑπῆρξε καταστρεπτικὴ,
ἐνεκα ἐκτάκτων ζημιῶν ὥστε ἐκηρύχθη εἰς κατὰστασιν
πτωχεύσεως! Καὶ τὸ χεῖριστον, ὅτι ἐκ τινος τυχαίου ἐκάν-
σαν καὶ ὅλα τῆς δοσοληψίας του τὰ ἔγγραφα. Τοσοῦτον δὲ
πολὺ τὸν κατέβαλεν ἡ λύπη, ὥστε, μὴ δυνάμενος νὰ βλέπῃ
τὸ διαλυθὲν τραπεζιτικόν του κατὰστημα, ἀνεχώρησε διὰ

τὴν Βρασιλίαν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὸν ἐκυρίευσεν τοσαύτη νοσταλγία, ὥστε παρ' ὀλίγον καὶ νὰ ἀποθάνῃ, ὅθεν καὶ κατὰ τὴν συμβουλὴν τῶν ἱατρῶν ἐπανήλθε, καὶ οὕτω ἐπανελάβε τὴν πολυτίμον διὰ τὴν πιάτσαν ὑγείαν του, καὶ τὰς προτέρως, ἐννοεῖται, σχέσεις του διότι, ἂν καὶ τὸ ταξείδιον αὐτὸ εἶχε βλάψῃ τὴν ὑγείαν του, χρηματικῶς ὅμως μεγάλως ὠφελήθη, διότι, ὡς ἔλεγεν, ἀρκετὰ εἶχε κερδίσει ἀπὸ τὰ χρεώγραφα τῆς Βέρα Κρούζας. Ἐδίδε λοιπὸν καὶ ἐλάμβανε τὴν τιμὴν νὰ συχνάζῃ εἰς τὰ σαλόνια τῶν λεγομένων ἀριστοκρατῶν, καὶ εἰς τὰ γεύματα τῶν πλουσίων, προσκαλῶν καὶ αὐτὸς αὐτοὺς εἰς πολυδάπανα ἐν τῇ ἐξοχῇ γεύματα· ἀγόρασε συγχρόνως ὠραίαν ἄμαξαν, προσέτι καὶ ἵππον, καὶ πότε ἄμαξοφόρητος, καὶ πότε ἑφιππος, ἐξήρχετο πάντοτε ἐκ τῆς κατοικίας του, καὶ ὑποδύετο ἂν τὸν καμαρώνωσιν εἶχε καὶ ἐν τῶν πρώτων θεωρείων τοῦ θεάτρου, ἔχων καὶ τὰς χειρὰς του πάντοτε μὲ χειροκτῖα ἐν συνόλῳ δὲ ὀψιπλοῦτος ἐκπασμένος πρῶτης τάξεως! εἶχε δὲ καὶ τὴν ἰδέαν ὅτι εἶναι ὠραίος, ὡς ὁ Νιρεὺς, καὶ ἀλάνθαστος εἰς τὰς κρίσεις του. Οἱ δὲ ἐκμεταλλευόμενοι τὴν κουφόνοιάν του αὐτὴν τὸν ἐβέβαιωναν, καὶ τὸ πίστευεν, ὅτι, ἂν ἀπεφάσιζε νὰ διατρέξῃ καὶ πολιτικὸν στάδιον, θ' ἄφινε πολὺ ὀπίσω καὶ τὸν Μέτερνιχ!

Ἀνθρωπος λοιπὸν, ὡς αὐτὸς μετ' ὀλίγον δὲ ἦν κατὰ στασίαν, ἦτο καὶ γαμβρὸς ἐπιζητήσιμος· ὅθεν καὶ τῷ ἐγένετο ἡ πρότασις νὰ νυμφευθῇ τὴν Ροζέταν, ἀνείψαν τοῦ Κόντε Λέρα, ἦτο δὲ ὁ Κόντες χῆρος πρὸ δεκαπενταετίας καὶ ἄτεκνος, ἡ δὲ ἀνείψιά του ὀρφανὴ πρὸ πολλοῦ, διότι ἀμφότεροι οἱ γονεῖς τῆς εἶχαν ἀπολεσθῇ ἐν τῷ πυρποληθέντι θεάτρῳ τοῦ Βαθρακάν· ἦτο καὶ ἡ μόνη κληρονόμος τοῦ πλουσίου Κόντε, ἦν καὶ εἶχεν υἱοθετήσῃ· ἀλλ' ἄσχημη, ἔχουσα βλαμμένον καὶ τὸν δεξιόν της ὀφθαλμὸν ἀπὸ εὐλογίας, εἶχε καὶ τὰ χρονάκια τῆς μετ' ὀλίγον παραπάνω. Ἐπρότειναν λοιπὸν εἰς τὸν Βελτὸλδ νὰ νυμφευθῇ αὐτήν, νὰ τὸν υἱοθετήσῃ καὶ ὁ Κόντες, ὅπερ καὶ προθύμως ἐδέχθη· ἐγένετο λοιπὸν καὶ ὁ γά-

μος καὶ ἡ υἱοθεσία, καὶ ἔκτοτε ὑπεγράφετο: Κόντε Ντέ Βερ-
τόλδ Λέρας. Καὶ ἐφάνετο μὲν τότε ὅτι ἦτον ἄνω τῶν 45
ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ δυσδιάγνωστον καὶ πόσους μῆνας ἔλαττον
τῶν 55· διότι καὶ καθ' ἐκάστην ἐξυρίζετο, ἔβαφε καὶ τὸν ὀ-
λίγον μύστακά του, ὡς καὶ τὴν ἐπίσης ἀραιὰν κόμην του.
Δὲν εἶχον συμπληρωθῇ οἱ ἑξ μῆνες τοῦ γάμου του, ὅτε ἀπέ-
θανεν ὁ θετὸς πατήρ του, ἔμεινε λοιπὸν κληρονόμος τῆς ὀ-
λης περιουσίας καὶ σὺν τῷ μεγάρῳ, ἐννοεῖται. Πρῶτον δὲ ἔρ-
γον του ὑπῆρξε νὰ καλοπληρώσῃ μίαν ἐφημερίδα, ἵνα δημο-
σιεύῃ, καὶ ἐδημοσίευσεν περὶ αὐτοῦ. α Σήμερον ἡ Α. Ε. ὁ Κόν-
» τε Λέρας ἔχει εἰς τὸ γεῦμά του τὸν ναύαρχον Κατραμιάν
» καὶ τὸν μαρκήσιον Κορυζών,» — «Μετὰ λύπης ἀναγγέλλο-
» μεν ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Κόντε Λέρας ἔμεινε χθὲς κλινήρης, διότι
» ὁ ἰδιαιτερός ἱατρός τῆς Α. Ε. ὁ δόκτωρ Τσαρλατάν ἐπα-
» ρατήρησεν ὅτι ὁ σφυγμὸς τῆς Α. Ε. ἦτο κατὰ τρεῖς ἡμισυ
» παλμούς ταχύτερος τοῦ συνήθους· ὑποψία ὅθεν μάλιστα ἐ-
» πέλθη καὶ ὑποτιμήσεις εἰς τὰ χρεώγραφα,» — «Παρ' ὀλί-
» γον χθὲς νὰ συμβῇ τρομερὸν δυστύχημα. Ὁ Καρκίνος (ὁ
» δεξιὸς ἵππος τῆς ἀμάξης τῆς Α. Ε. τοῦ Κόντε Λέρα),
» πτοηθεὶς ἀπὸ τὸν παρμὸν τοῦ ἡνιόχου, ἀφηνίασε, καὶ
» παρ' ὀλίγον ν' ἀνατρέψῃ τὴν ἀμαξάν, ἀλλ' εὐτυχῶς ἐспа-
» σαν τὰ λωρία καὶ ἔφυγεν· ὥστε ἐδέησε νὰ ἐπιστρέψῃ ἡ
» Α. Ε. εἰς τὸ μέγαρόν της μὲ μόνον τὸν ἑνα ἵππον».

Ἀκριβῶς τὸν δωδέκατον μῆνα τοῦ γάμου του, ἀρρώστη-
σε σπουδαίως ἡ Κοντέσσα του, ὁ δὲ δόκτωρ Τσαρλατάν ἐ-
βιάσθη νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν γνώμην συναδέλφου του, ὅθεν
καὶ προσεκλήθη ὁ δόκτωρ Βυζιγάντερ, ὅστις ὅμως δὲν ἐσυμ-
φώνησε μὲ τὴν διάγνωσιν τοῦ κο υ ρ ά ν τ ε, διότι ἐκεῖνος
ἐπέμενεν ὅτι ἡ Κοντέσσα πάσχει ἀπὸ περιτονίτιδα, οὗτος
δὲ ὅτι ἡ νόσος εἶναι τυφός, ὥστε ἐδέησε νὰ προσκληθῇ καὶ
τρίτος, καὶ προσεκλήθη ὁ περίφημος ἱατρομαμμοχειροῦργος
καὶ π ρ ο φ ε σ ὄ ρ ο ς, ὁ δόκτωρ Βαλλεριάνας, ὅστις, ἀφοῦ ἀ-
κουσε τὰς δύο γνώμας, ἐξέτασεν ἔπειτα καὶ τὴν πάσχου-

σαν, ἀπεφάνθη ὅτι ἡ νόσος τῆς Κοντέσσας δὲν εἶναι οὔτε τῶ φος, οὔτε περιτονίτις, ἀλλὰ σκίρρος ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ νεφροῦ, καὶ ὅτι, ἂν δὲν προληφθῇ ἀμέσως, θὰ γίνῃ καρκίνος, καὶ κατόπιν διφθερίτις, καὶ θὰ λήξῃ εἰς περιπνευμονίαν θανατηφόρον. Καὶ ἐπειδὴ ἐπέμενεν ἕκαστος, ὡς Μακκαβαῖος, εἰς τὴν γνώμην του, ἐσυμφώνησαν ἐπὶ τέλους νὰ συγχωνευθῶσι (κοινοβουλευτικῶς) εἰς μίαν αἱ τρεῖς διαγνώσεις, καὶ ὠνόμασαν τὴν νόσον τυφοσκιρροπεριτονίτιδα, καὶ συνεπεία τῆς ἐντρίτου αὐτῆς διαγνώσεως, διώρισαν καὶ φάρμακον ἔντριτον, ἐνώσαντες εἰς ἓν καὶ τῶν τριῶν αὐτῶν νοσημάτων τὸ ἰδιαίτερον φάρμακον, καὶ παρήγγειλαν νὰ δίδωσιν εἰς τὴν ἄρρωστην ἅνὰ τρεῖς δοῦδικας τοῦ γλυκοῦ κάθε τρεῖς ὥρας· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ὀξύτης τῆς ἐντρίτου αὐτῆς νόσου κατίσχυσε τῆς ἐντρίτου ἐπιστημονικῆς διαγνώσεως, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐγένετο χῆρος ὁ Κόντε Λέρας· ἀλλὰ μετὰ ἕξ μῆνας ἐξέχρηυσε, νυμφευθεὶς τὴν ἐξαίσιαν καλλονὴν Ἀνριέταν.

Ἡ ΑΝΡΙΕΤΑ.

Μονογενὴς θυγάτηρ τοῦ πλουσίου Ντὲ Ζακώπ Ἀουρλάν καὶ τῆς Ἰσαβέλλης, τὸ γένος Λουκερμπεν, ἦτον ἡ Ἀνριέτα. Κατὰ δὲ τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας της ἀπέθανεν ἡ μήτηρ της, καὶ μετὰ δύο ἔτη ἐνυμφεύθη τὸ δεύτερον ὁ πατὴρ της τὴν ὠραίαν Ἰουλίτταν, χήραν τοῦ στρατηγοῦ Λαγωνκάρδ, ἥτις, μὴ θέλουσα νὰ ᾔναι ἐξαίρεσις τῶν μυτρεῶν, μετεχειρίζετο τὴν Ἀνριέταν μὲ τρόπον ἀποδεικνύοντα ἀληθὲς τὸ μητρικαὶ προγόνοισιν αἰεὶ κακόν». Ἀλλ' εὐτυχῶς μετὰ τρία ἔτη ἐχῆρευσε καὶ δεύτερον ὁ πατὴρ της, καὶ οὕτω ἀπηλλάχθη καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς μητρικῆς της τὴν τυραννίαν. Δυστυχῶς ὅμως μετὰ ἕξ μῆνας ἀπέθανε καὶ ὁ πατὴρ της, ὁ δὲ ἀδελφὸς του Κάρολος ἔγινεν αὐτοδικαίως κηδεμὼν αὐτῆς· ἀλλὰ χάσας εἰς τὰ χρεώγραφα τὴν κατάστασίν του, κατέστρεψε καὶ τὴν κατάστασιν τῆς ἀνεψίας του, καὶ ἐπὶ τέλους τὴν ἐπειθανάγκασε νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν Κόντε Λέρα,

πρὸς ὃν ἦτον χρηματικῶς ὑποχρεωμένος, συμφηρίσας οὕτω τὸ χρέος του διὰ τῆς θυσίας τῆς ἀνεψιάς του. Ἦτο δὲ τότε ἡ Ἀνριέτα περὶ τὸ μέσα τοῦ 24 ἔτους τῆς ἡλικίας της. Τὸ δὲ ἐξάκισιον κάλλος αὐτῆς μόνον εἰς Μανασσῆς ἦτον ἄξιον νὰ τὸ περιγράψῃ ἐπιτυχῶς, μὲ κάμποσα εὖ, καὶ πολλὰς ἐπαναλήψεις, ὡς περιέγραψε καὶ τῆς Ἑλένης τὸ κάλλος (α). Ὁ δὲ βλέπων αὐτὴν ἐπίστευεν ὅτι δι' αὐτὴν ἐποιήθη καὶ τὸ θαυμάσιον αὐτὸ δίστιχον!

» Αἱ τρεῖς Χάριτες τὴν εἶδαν, καὶ αἱ Μοῦσαι αἱ ἐννέα,

» Καὶ ἐκραύασαν μὲ θάμβος, βαβαὶ κάλλος, αἱ! αἱ! νέα (ε').

Ἄν δὲ καὶ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν τριῶν θεαινῶν ἤθελε τύχῃ ὡς τετάρτη καὶ ἡ Ἀνριέτα, οὔτε ἡ Ἀφροδίτη θὰ ἐκέρδαινε τὸ χρυσοῦν μῆλον, οὔτε ἐπομένως καὶ ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος θὰ ἐγίνετο. Ἡ ἄν ἤθελε τύχῃ πλησίον τῆς πολυθελητήρου Κλεοπάτρας, ὁ Ἀντωνίος, δὲν θὰ ἤμποροῦσε νὰ διακρίνῃ ποία τῶν δύο ἦτον ἡ βασίλισσα τῆς Αἰγύπτου! Ἰδοὺ δὲ ὡς ἤθελε δηλαδὴ τὰ περιγράψῃ ὁ Μανασσῆς, μὲ ποία ὄψα τὴν ἐστολίσεν ἡ φύσις. (Προτόμῃ διὰ τὴν σμίλιν τοῦ Λυσίππου, ἀνάστημα χαριέστατον, σῶμα ραδινόν, κόμη ἄξια νὰ καταστερισθῇ πλησίον τῆς κόμης τῆς Βερενίκης, δύο ὅσα λεπτοφυέστατα ὡς πτέρυγες χρυσαλίδος, ἄξια τῆς γρα-

(α) Ἦν ἡ γυνὴ περικαλλὴς, εὐφρυν, εὐχρυστάτη,

εὐπάρειος, εὐπρόσωπος, βοῶπις, χιονόχρους.

Ἐλικοδέφαρος, ἀβρὰ, Χαρίτων γέμον ἄλσος,

λευκοβραχίων, τρυφερά, κάλλος ἀντικρυς ἔμπνουν.

Τὸ πρόσωπον κατάλευκον, ἡ παρειὰ ροδόχρους,

κάλλος ἀνεπιτήδευτον, ἀβάπτιστον, αὐτόχρουν,

Ἔδαπτε τὴν λευκότητα ροδόχροια πυρίνη,

ὡς εἴτις τὸν ἐλέφαντα βάψει λαμπρὰ πορφύρα.

Δειρὴ μακρὰ κατάλευκος, ὅθεν ἐμυθουργήθη

κυκνογενὴ τὴν εὐσπτον Ἑλένην χρηματίζειν.

(Μανασ. σελ. 46).

(ε) Τὰ κατὰ Κλεάνθην καὶ Ἀβροκόμην